

[Hans Hansen.]

Byrder, der bliver værre end de økonomiske Ulykker, som de nuværende Erhvervsbesiddere lider under.

Alt, hvad der hidtil er foretaget af Foranstaltninger, baade af Valutaforanstaltninger og af direkte Kriseforanstaltninger, er kun rene Overfladeforanstaltninger, og saadan føles de ogsaa af Befolkningen ude i Landet. Jeg tror, det bliver nødvendigt her paa Rigsdagen at tage alle disse Problemer, som vedrører Gældsproblemet og Arbejdsløsheden, op sammen med Valutaspørgsmaalet og at faa Kroneværdien fastlagt i et indenlandsk Indextal, saa den fremtidig beholder sin paalydende Værdi og den Købekraft, som er nødvendig her i Landet, men som vi mangler i det Øjeblik, vi har forladt Guldindløseligheden. Hvis man f. Eks. gaar ned til en Shilling-Krone, da maa denne Foranstaltning ledsages af Foranstaltninger, der forhindrer nye falske Værdier i at opstaa, og samtidig maa man være klar over, at mange af de faste Lønninger maaske maa forhøjes. Men det vil være et Skridt til effektiv Nedbringelse af den Gæld, som vi nu alligevel ikke kan forrente.

Den nuværende Importregulering, som foregaar fra Valutakontoret, maa efter min Formening afvikles hurtigst muligt, og vi forbeholder os ved nærværende Forslagsanden Behandling at stille Ændringsforslag, som gaar ud paa en Afvikling af Valutacentralen i Løbet af en passende Tid. Jeg forventer i Henhold til de kraftige Røster, der har lydt ude over Landet mod Valutakontoret, at mange ærede Medlemmer her i Salen vil støtte et saadant Ændringsforslag. At der af de fornævnte Grunde skal en Afviklingstid til, anser jeg for givet, idet en pludselig Ophævelse af Restriktionerne i dette Øjeblik vilde bringe os ind i en uberegnelig stærk Efterspørgsel efter fremmed Valuta, som rimeligvis vilde blive stærkere, end de banktekniske Midler vilde kunne regulere.]

Jeg tror, det vil blive nødvendigt for Rigsdagen hurtigst muligt at finde et Leje for Kronen, samtidig med at man afvikler den Guldindløselighed, som i dette Øjeblik kun er suspenderet, og faar et nyt fast Leje for vor Krone. Jeg tror, det bliver nødvendigt, hvis man forstaaer, hvad der foregaar ude i Landet. Jeg tror ikke, Befolkningen i det lange Løb vil finde sig i den Usikkerhed, med hvilken Rigsdagen hidtil er optraadt overfor disse store Problemer, og for Erhvervslivet gælder det Liv og Død, at vi faar Tilpasning hurtigst muligt,

hvis der ikke skal gaa alt for meget i Stykker her i vort Land.

Holstein: Den økonomiske Krise i vort Land har, siden de Konservative for et Aar siden krævede Rigsdagen indkaldt for at træffe Foranstaltninger mod Krisen, antaget et saadant Omfang og faaet en saadan Beskaffenhed, at det i Virkeligheden er et omfattende økonomisk Sammenbrud, som nu truer det danske Erhvervsliv, et Sammenbrud, som nok kan tilsløres og udsættes ved Hjælp af en Fortsættelse af den Politik, som den højtærede Regering hidtil har fulgt, men som ikke kan varigt forebygges. Det økonomiske Sammenbrud kan ikke varigt forebygges ved fortsat offentlig Skatteunderstøttelse til ruinerede Landmænd og fortsat offentlig Arbejdsledsundersøttelse til ruinerede og beskæftigelsesløse Arbejdere. Saadanne Forholdsregler kan ikke rejse det syge Samfund til Sundhed og Liv, det kan kun forøge dets Lidelser og Vanskeligheder.

Det er ikke mere Krisemedicin og stærkere søvndyssende Morfinindsprøjtninger, som nu tiltrænges, men dristig Handling og beslutsom Operation. Sagen drejer sig ikke, som den højtærede Statsminister for et halvt Aar siden under Finanslovbehandlingen paastod, om, hvorvidt Militære eller Millionærer skal støttes eller ikke støttes, for selv om den højtærede Statsminister vilde konfiskere alle danske Millionærers Formuer, er hverken disses Antal eller Formuernes Størrelse i mindste Maade tilstrækkeligt til at redde Landet fra økonomisk Sammenbrud.

Det nytter heller ikke længere, som den højtærede Statsminister gjorde for et Aar siden, med et Skuldertræk at beklage, at der er Bønder, som ikke faar saa meget for deres Flæsk og Smør, som de ønsker og er vant til; det nytter heller ikke, som den højtærede Statsminister gjorde for et Par Aar siden, at minde de Landbrugere, som er ude af Stand til at opretholde deres Hjem og Bedrift, om, at Statsministeren har arbejdsløse nok til at træde i deres Sted; for nu svarer de Landmænd, som endnu opretholder deres Bedrifter, at dersom der er Fagarbejdere, i hvert Fald indenfor de Virksomheder, som er knyttet til Landbruget, som kvier sig ved at tage lavere Løn, end de ønsker og er vant til, saa er det beklageligt, for Lønnedsættelserne vil ikke desto mindre, i hvert Fald for Landbrugsvirksomhedernes Vedkommende, melde sig som et uafviseligt og uovervindeligt Krav, hvis den nuværende Regeringspolitik fort-